

Teresa ja Janne Juhaninmäki

6.10.2016

Hei täältä Kathmandusta!

Kylläpä on taas viikot ja kuukaudet menneet nopeasti. Paljon on ehtinyt tapahtua sitten kesäkuun. Kesä Suomessa teki hyvää. Erytisen tärkeäksi koimme Vihdin lähetysjuhlilla tapahtuneen työhön siunaamisemme sekä kesän nimikkoseurakuntavierailut. Oli ilo tutustua siihen mahtavaan porukkaan, joka taustajoukkojen muodossa on osa tätä työtä! Kiitos vielä kerran Kaustisen-Ullavan, Ranuan, Ylöjärven, Punkalaitumen ja Nurmeksien seurakunnille kaikesta järjestelyistä ja lämminhenkisistä tilaisuuksista luonanne.

Elokuun alkupuolella palasimme Nepaliin ja arki täällä on lähtenyt mukavasti käyntiin. Olivia (6v.) aloitti toisen luokan ja Belia (3v.) leikkikoulun samassa brittikoulussa. Lapset nauttivat koulusta, kavereista sekä daalbhaatista, joka on Nepalin yleisin ruoka. Daalbhaat sisältää riisiä, linssikastiketta, kasviksia ja joskus juhlan kunniaksi kanan tai vuohen lihaa.

Kenttämatoja, aluesuunnittelua, taloushallintoa ja koulutuksia

Teressan viikot ovat menneet monenlaisissa erilaisissa tehtävissä. Yhdessä aluepäällikön, alueellisen kirkollisen työn koordinaattorin sekä Suomen pään koordinaattoreiden kanssa on tiiminä työstyetty alueellista suunnitelmaa Nepalin työtä varten vuosille 2017-2022. Lähetysseuran työ tulee jatkossakin tekemään työtä sen eteen, että syrjittyjen ihmisryhmien oikeudet toteutuvat avoimessa ja vastuullisessa yhteiskunnassa, ja että Lähetysseuran ja sen kumppaneiden työ vähemmistöjen, naisten ja tyttöjen sekä vammaisten aseman parantamiseksi on laadukasta ja tuloksellista.

Syyskuussa Teresa pääsi osallistumaan Mango-taloustaloustutukseen, joka antoi paljon. Kirjanpidon konseptit ja taloushallinnon periaatteet vahvistuivat ja yllätyksenä tuli se kuinka mukavaa voikaan olla taloushallinnosta oppiminen! ☺ Mielenkiintoinen oli myös koulutus sosiaalisen vastuullisuuden tarkastuksesta. Nepalissa valtio velvoittaa järjestöjä tekemään sosiaalisen vastuullisuuden tarkastuksen (social audit) joka hankeyhteisössä vuosittain. Velvollisuuden lisäksi tämä on hyvä mahdollisuus kuulla ja dokumentoida hankeyhteisöjen ihmisten palaute työstä ja siten toteuttaa myös vastuunkantajan roolia yhdessä valtion kanssa.

Kesälomilta palattua Teresa on ehtinyt tehdä neljä kenttämatoja. Dhadingin piirikunnassa paikallinen vammaistyön vaikuttaja ja vammaisten oikeuksien ajaja totesi, että Lähetysseuran ja sen paikallisen kumppanin Forward Lookingin tekemässä työssä erityisen onnistunutta on esimerkiksi se, että vammaisia henkilöitä koulutetaan ammattiin sen pohjalta, mikä on heidän jokaisen henkilökohtainen vahvuus ja kiinnostuksenkohde – sen sijaan, että vain tarjottaisiin sama ammatti tai toimeentulon keino yhteisön jokaiselle vammaiselle henkilölle. Kun vammaisen henkilö saa itse päättää ammattinsa ja toimeentulonsa lähteen, hänen itsetuntonsa kasvaa onnistuneen työnteon myötä ja hän saa arvostusta perheeltään ja yhteisöltään. Tällöin syntyy positiivinen kierre vammaisen

henkilön voimaannuttamisessa. Tästä hyvänä esimerkkinä on vasemmalla kuvassa näkyvä kalastusverkkoja käsityönä valmistava Naran Rai. Lähetysseuran työn kautta Naran on saanut alkupääoman verkontekobisnekseen ja nyt Naran tunnetaan yhteisössä taitavana verkontekijänä – sen sijaan, että hänet ensisijaisesti nähtäisiin vain vammaisena henkilönä.

Toinen kenttämatka oli eteläiseen Sarlahin piirikuntaan, joka oli onnistunut koston kuumasta säästä huolimatta (kuin jatkuva sauna). Lähetysseuran kumppanuusjärjestö SUS tekee työtä hyvin syrjittyjen ja marginaalissa olevien yhteisöjen kanssa, joiden parissa juuri kukaan muu ei työskentele. SUS on saanut luotua luottamukselliset suhteet yhteisöihin ja on saanut voimaannutettua erityisesti hankeyhteisöjen naisryhmiä. Yhteisöjen naisryhmien johtajat kertoivat silmät loistaen ja täynnä ylpeyttä siitä, kuinka he ovat hankkeen kautta saamansa tuen ja koulutuksen kautta voimaantuneet olemaan muutoksentekejiä yhteisöissään. Naiset kertoivat esimerkkejä siitä, kuinka ovat saaneet itsellensä henkilöllisyydistukset ja saaneet ostettua omiin nimiinsä maata (hyvin harvinaista edelleen Nepalissa!), puuttuneet uhkapeleihin ja väkivaltaan, saaneet kunnanviranomaisilta rahoituksen kylän läpi kulkevan tien kunnostukseen.

Sarlahin yhteisöjen naisvaikuttajia sekä SUS:n työntekijöitä yhteisessä tapaamisessa

Kavressa Teresa kävi tutustumassa CMC-järjestön lasten koulu- ja mielenterveyshankkeeseen yhdessä Lähetysseuran ulkomaanosaston apulaisjohtajan Tero Norjasen kanssa. Oli ilo tutustuttaa Tero Lähetysseuran Nepalin työhön ja samalla tiiminä pohtia Nepalin haasteita ja mahdollisuuksia sekä suunnitella tulevaisuutta. Ilo oli myös lukea Suomen ulkoministeriön rahoittaman evaluaation raporttia, jossa todettiin Lähetysseuran työn olevan kestävä, ihmisoikeusperustaista, kansalaisyhteiskuntaa voimaannuttavaa ja paikallisten kumppaneiden kapasiteettia vahvistavaa. Evaluaatiotiimihän kävi myös Nepalissa alkuvuonna arvioimassa Lähetysseuran kehitysyhteistyötä.

Nyt kuun vaihteessa Teresa teki vielä kuuden päivän reissun Achhamin syrjäisille vuoristoseuduille, jossa Lähetysseuran tuella toimii hiv- ja migraatiohanke. Achhamin piirikunnassa hiv-tartunnat kasvavat ja syynä niille on siirtotyöläisyys Intiaan sekä ihmiskauppa. Hankkeessa valistetaan hiv:stä ja tuetaan jo tartunnan saaneita ihmisiä, mutta ennen kaikkea ennaltaehkäistään siirtotyöläisyyttä ja ihmiskauppaa tukemalla hankeyhteisöjen elinkeino-mahdollisuuksia.

Kummikohteisiin tutustumista ja tulevan suunnittelua

Janne aloitti heinäkuussa uudessa tehtävässä kummityön koordinaattorina ja alueellisena tiedottajana. Työ pitää sisällään kummikumppaneiden kanssa työskentelyä, työn suunnittelua ja sen tulevaisuuden linjauksia. Tärkeänä osana on tietysti itse kummilasten ja nuorten tapaaminen neljän kumppanijärjestön työalueilla ympäri Nepalia sekä kummikirjeiden ja raporttien kirjoittaminen suomalaisille tukijoille. Elo-syyskuun vaihteessa Janne kävi tutustumassa kurojen kouluihin sekä Gorkhassa että Dhadingissa ja näkörvammaisten hostelliin Dhadingissa. Samalla matkalla hän ehti tutustua vielä muutamiin kivenhakkaajakylän nuoriin, joista yhden kodissakin pääsi vierailemaan. Työn parasta antia on nähdä lapsia ja nuoria, jotka kertovat iloisena mahdollisuudestaan käydä koulua kummituen avulla.

Vammaisten asema Nepalissa on edelleen heikko. Monien lasten ja nuorten kohdalla kouluun pääsy vammaisena on edelleen vaikeaa ilman ulkopuolista tukea. Vanhemmat eivät useinkaan näe tarvetta heidän näkö-, kuulo- tai liikuntarajoitteisten lastensa koulutukselle. Etenkin syrjäseuduilla on vahva uskomus siihen, että vammaisuus johtuu siitä, että lapsi on tehnyt edellisessä elämässä jotain, josta on ansainnut nykyisen kohtalonsa. Haluamme työmme kautta antaa Nepalilaisille lapsille ihmisarvon, joka heille kuuluu.

Alkusyksy on ollut kiireistä myös kummityön ja tiedottamisen osalta ja suunnittelutyö tulevaa vuotta varten on jo kovassa käynnissä. Ensi viikolla Nepalissa vietetään Dashain-festivaalia, joten meilläkin on tiedossa hieman lomaa, jotta jaksamme ponnistella taas loppuvuoden!

Kuva: Gorkhan kuurojen koulun oppilaiden luona vierailu venähti, kun jäimme pitkään keskustelemaan heidän kanssaan kirjoittamalla paperilappuihin. Lähtiessä saimme iloiset huiskutukset.

Kaukana kotoa

Menen tapaamaan kollegani kanssa Rinjen-nimistä nuorta miestä. Työpaikkamme auto vie meitä Kathmandunlaakson aamuruuhkaisia katuja kohti Bhaktapurin kaupunkia, joka joskus satoja vuosia sitten oli vielä oma kuningaskuntansa, nyttemmin vain pääkaupunkiin sulautunut kaupunki toistakymmentä kilometriä toimistoltamme. "Jaimashi" -tervehdys odottaa minua asunnon ovella. Se on nepalikristittyjen tuntema tervehdys, joka tarkoittaa kutakuinkin "kunnia Messiaalle".

Meidän piti tulla vain tekemään normaali haastattelu, jotta saamme tietää mitä entiselle kummioppilaallemme kuuluu muutama kuukausi tuen päättymisen jälkeen, mutta huomaan taas kerran kuuntelevani lähes suu auki elämäntarinaa, kuten niin usein työssäni tapaa käydä. Rinjen Chhiring (24v) kuuluu Lhomi-kansaan ja on kotoisin lähes 8500 metriä korkean Makalu-vuoren juurelta, läheltä Tiibetin rajaa. Lhomit ovat vuoristokansa, joiden keskuudessa on myös jonkin verran kristittyjä, ensimmäisiä raamatunkäännöksen osia he saivat 70-luvun lopulla.

Rinjen ei ole käynyt yli 4 vuoteen kotonaan. Hän sai vähemmistöille kuuluvan kiintiöopiskelupaikan pääkaupungista ja myöhemmin tuen opiskeluun Lähetysseuran kumppanin, FOCUS-järjestön kautta, joka mahdollisti hänen koulutuksensa. Kotikylälle matkustaminen ei ole helppo juttu. Kaksi päivää on nitkuteltava ensin bussilla Kathmandusta sinne saakka mihin teitä on rakennettu, sen jälkeen on ravisteltava bussimatkasta väsyneet jalat vielä viiden päivän reippaaseen kävelyyn. Nytkään Rinjen ei ehdi kotiinsa, sillä hän sai töitä eräästä järjestöstä maanjäristyksistä kärsineellä alueella, vielä yhden päivän matkan kauempana kotoaan. Hommat alkavat viikon päästä, eikä rakennusinsinöörillä ole varaa ohittaa harvinaista työtarjousta. Koti-ikävä painaa, mutta enemmän painaa halu päästä pois köyhyydestä. Siskoa lukuunottamatta kukaan perheestä ei ole käynyt edes oman piirikuntansa ulkopuolella, joten vieraitakaan on turha odotella.

Käymme lopuksi vielä yhteiseen rukoukseen ja siunaan Rinjenin viimeisen tentin, alkavat työt ja vielä kaukana asuvan perheen. Paluumatkalla mietin miten koti-ikävä painaa välillä itselläkin. Onneksi saan asua lähellä, vain parinkymmenen tunnin matkan päässä Pohjanmaalta. -Janne-

Nykyinen työtiimimme vasemmalta oikealle: Chyngba Tamang (autokuski), Prakash Dhakal (vammainen neuvonantaja), Bishal K.C. (vartija), Sara Dhakal (harjoittelijakoordinaattori), Janne, Teressa, Maya Rai (siistijä), Ashok Tamang (autokuski), Prakash Khadka (ohjelmakoordinaattori), Juha Lind (aluepäällikkö), Sabina Parajuli (kirjanpitäjä), Elina Lind (kirkollisen työn koordinaattori), Uma Rana Magar (taloustyöntekijä), Lauri Kähkönen (harjoittelija) sekä Mandira Awale (harjoitteli- ja stipendi-aattikoordinaattori). Kuvasta puuttuu Shanta Majhi (vartija)

Kiitosaiheita

- Olemme pysyneet yllättävän terveinä
- Arki Nepalissa on sujunut hyvin taas kesälomien jälkeen
- Työmme upeat tulokset!

Rukousaiheita

- Teressan työluvan anominen ja viisumien uusinta, jotta sujuisivat ongelmitta ja aikataulussa
- Nepalilaiset kristityt

Kiitos siitä, että kannatte meitä rukouksissanne ja pidätte esillä Lähetysseuran ja meidän työtämme Nepalissa!

Hyvää syksyn jatkoa sinulle!

Toivottavat Teressa, Janne, Olivia ja Belia

FELM-Nepal
G.P.O. Box 8975, E.P.C. 2250
Kathmandu, Nepal
teressa.juhaninmaki@felm.org
janne.juhaninmaki@felm.org

Teressa ja Janne Juhanimäki ovat syksystä 2015 lähtien olleet Nepalissa yhdessä lastensa **Olivian (6v)** ja **Belian (3v)** kanssa. Teressa toimii alueellisena kehitys yhteistyön koordinaattorina ja Janne puolestaan kummityön koordinaattorina sekä tiedottajana. Suomen **Lähetysseura** tekee Nepalissa sekä kehitys yhteistyötä että kirkollista työtä. SLS:n työt Nepalissa voi seurata myös Facebookin kautta: www.facebook.com/suomenlahetyssauranepalissa

Suomen Lähetysseura toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin. Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi Juhanimäet